

XII. Művelődéseméleti Nyári Egyetem

Az MTA Szegedi Biológiai Központjának nagytermében tartották meg az idén is a TIT Művelődéseméleti Nyári Egyetemének előadás-sorozatát, immár tizenkettedik alkalommal, július 28. és augusztus 4. között „Közművelődés és politikai műveltség” témakörben.

A nagy számban összegyűlt érdeklődőket s a rendezvény meghívott vendégeit Szabó G. László, a TIT Csongrád megyei szervezetének alelnöke, köszöntötte az ünnepélyes megnyitón.

A tanácskozás témájához kapcsolódva felhívta a figyelmet néhány fontos problémára. Így figyelmeztetett az önálló életet kezdő ifjúság körében jelentkező identitástudat zavaraira, vagy szóval tette, hogy ellenzéki, olykor ellentétes magatartások jelentkeznek társadalmunkban, ezek képviselőivel, hangsúlyozta, fel kell venni a vitát.

A megnyitó előadást Boros Sándor, az MSZMP KB Agitációs és Propaganda Osztály vezetőhelyettese tartotta, a politikai propaganda a közművelődés és a politikai műveltség összefüggéseiről. Hangsúlyozta, hogy a jelenlegi időszak a magyar társadalomban próbatétel, nemcsak a politika, de a politikai műveltség számára is. Mivel a nemzetközi ideológiai harc éleződése benünket sem kerülhet el, objektíve megnőtt a politikai műveltség szerepe. Fejlesztése ezért társadalmi feladat. Nincs szükség azonban más politikai műveltségre, emelte ki az előadó, hanem a marxizmus-leninizmus talaján kialakultat kell tovább-

fejleszteni. A politikai műveltség korszerű fogalma sokrétű, differenciált, ezért a fogalom árnyaltabb meghatározása aktuális feladatunk. E fogalom nem csupán a politológia tudományával kapcsolatos, hanem — elméletileg — más tudományokkal (filozófia, közgazdaságtan stb.) is. Ugyanakkor a politikai műveltség nem csupán felvilágosítást jelent —, hangsúlyozta Boros Sándor. A Nyári Egyetem ilyen szempontból is fontos küldetést tölt be. Helytállásra csak azok a szakemberek, pedagógusok lesznek képesek, akik megértik a megváltozott feltételeket és azokhoz cselekvően viszonyulnak. Erre viszont csak azok képesek, akik felkészülten vesznek részt a munkában —, mondotta az előadó.

A Nyári Egyetem idei programjában többek közt Ránki György akadémikus előadására is sor került (Történelmi tudat — politikai műveltség címmel), megrendezték a Kritika című folyóirat ankétját, szó volt a mai magyar politikai rendszer elméleti és gyakorlati kérdéseiről a politikai kultúra, a politikai oktatás időszerű problémáiról. De például a film, a televízió és a sajtó politikai s a politikai műveltséghez kapcsolódó szerepéről is, mint ahogy a művelődési otthonok, a munkahelyi és lakóhelyi művelődési lehetőségeit szintén megvitatották a résztvevők.

Szegedi nyár SZINvonal alatt

Tizenhetedik alkalommal rendezték meg július végén a Szegedi Ifjúsági Napokat, mint ahogy az újságban olvashattuk: nagy sikerrel. Ennyi és ennyi néző, ennyi és ennyi rendezvény: tararara —, s valóban: igen sokan voltak, s a rendezvények, főként július 30-án, szombaton, egyszerre több helyszínen is zajlottak, mi

énekelni? Hogy hangja nincs, azt eddig is tudtuk (kivéve a technikusokat, akik nem hangosították kelőképpen a Klauzál teret), de hogy mai dalos is, az csak most, például a kacsanóta elnevelésekor vált világossá, mely dalt nyugodtan nevezhetjük retrográdnak —, tipikus példáját adja annak, midőn az ember vagy húsz évvel kullog a valóság után, (s hogy azért, mert így látja, vagy csupán mert nincs művészi kifejező-eszköze az árnyaltabb formálásra, azt most ne firtassuk!) —, ennek megfelelően az apukájuk nyakában ülő, ördögforgós kiskgyerekek körében e dal osztatlan elismerést váltott ki.

A Rocksínház elképesztően gyenge produkcióval állt elő: Lázádok című műsora többek közt Beatles, Rolling Stones, Janis Joplin, Simon and Garfunkel dalokból, Jézus Krisztus Szupersztár, Evita s Hair-blokkból verődött össze, a dekomponáltság minden jegyét magán viselve. Hogy, mellel, Eva Peron és Che Guevara mifélekek, s valóban, idegesítőek,

Újjé, a ligetben nagyszerű

több, e rendezvények a Dugonics-, Klauzál- és Széchenyi téren, a Múzeum lépcsőin s a Tisza-parton egyaránt jelentős tömeget vonzottak. Sajnos, azonban, az az érzésem, hogy ezeknek a gyerekeknek még a sz...t is el lehetett volna adni, s e ki-pontozott képződményt csak azért merem példaként felhozni, mert a Múzeum előtt állva a saját fülemmel hallottam, hogy valamely szakállas mai dalos (?) „Soha nem voltunk még ekkora szarban...” (mai) dalsorát óriási sikerrel adta elő. Nekem ez nem tetszik, nem mintha nem lennék gyarló anyagi voltomban magam is anyagcentrikus, hanem mert úgy gondolom, hogy a népbútítás nem feltétlenül kell hogy az ifjúság számára rendezett ifjúsági napok programjába szerveződjön. Ha a tizenhat-tizenhét éves (olykor fiatalabb) gyerekeket ezzel szórakoztatjuk, akkor nem csupán a dolgok nem lényegi megfogalmazását sugalljuk nekik, hanem egy látszólagosan (a mai dalos kategóriában) létező szókimondás lehetőségének prezentálásával még elégedetté is tesszük őket. Márpedig, s ez bizonyosnak látszik, ha ezek a gyerekek véglegesen s már most belenyugszanak, akkor benne is maradunk...

Ez a dolog egyik oldala. A másik pedig: kétségtelen, hogy töméntelen program

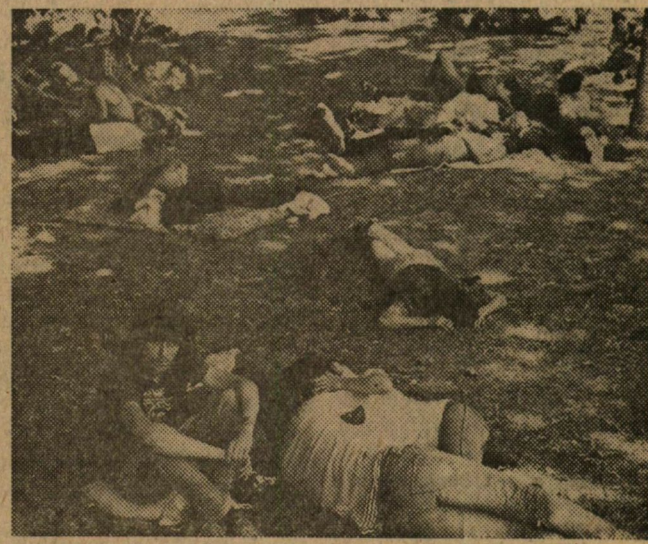
kényelmes szállás átkával együtt, hogy valami jó buli kedvéért ideutazzon.

Nos, ami a színvonalat illeti: a szokásosan jó jazzkoncerten kívül e sorok írója szívesen emlékszik a Mini—Új Skorpió koncertre, főként annak második részére. A Mini új, Dzsungel című nagylemezéről játszott, talán kicsit sietősen: Török Ádám fantasztikus erővel fuvalázta-énekelte-beszélte végig a negyven percet —, nézni is fárasztó volt. Az Új Skorpió igen kellemes meglepetésemre letisztult hangzással szólalt meg. Frenreisz és Tárta Tibor erőteljes, szédülletes tempójú szólói pedig külön élvezetet nyújtottak. Végül is tetszett az Újszegedi Szabadtéri Színpadon fellépő, népes R-go együttes is: kellemes hangzású, szalonzenésített Hungária-folytatást játszanak, a behízselgőcs csábos hangú Szikora Robival az élen, aki, mellel, néha túlságosan is jópofára veszi a mókát, bár kétségtelen, jól áll neki. A néző azonban, ha már koncerten van (60, azaz hatvan forintért!), szívesebben veszi, ha zenét hallgathat.

Szerepelt még a háromnapos programban country, néptánc, sportvetélkedő stb... s szolid érdeklődéssel kísért — igaz: a déli órákban, borzalmas melegben zajló — pop—rock show a tehetséges Prognózis-sal s a tehetséges (jól zenélő), de idétlen Del-fin Rt-vel.

Az első ízben kisorsolt SZIN-tombola nem vált be, a városi napilapban utólag közzétenni tizenegyházy nyertes sorsszámát, legalábbis erre vall. Meg aztán mit kezdjen például egy élő kasszal (ilyen nycremény is volt) az, aki szórakozni, s nem főzőcskézni jött.

Bródy János, a várva várt Bródy János, bizony nagy salódást okozott: be vagyok rekedve, kezdte, (igaz) ez már harmadik éve így van, tette hozzá Semmi baj, hanem akkor minék áll ki

Csendes pihenő a la SZIN

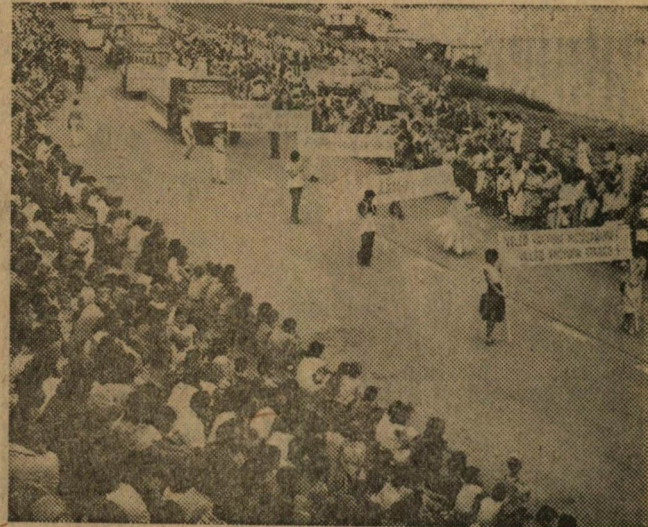
megfontolásból került a műsorba, azt feltehetőleg csak az érti, aki a Spartacus nevű rabszolgát is hiányolta. A tánckarba feltehetően befért volna, lázádonak pedig lázádozó volt a javából.

Szóval: bizonyára szükség van a SZIN-re, s az is kétségtelen, hogy az ideutazók többsége gazdagabb lesz egy élménnyel. Eképp lehet, hogy amikor összességükben színvonalatlannak ítélem a rendezvényeket, igazságtalan vagyok. Jellege szerint ez a program elsősorban középiskolásoknak szól, akiknek,

dehát akkor miért fogadják őket a város? Úgy gondolom, nagyon-nagyon sürgővű rabszolgát is hiányolta. A sen tisztázni kellene ezt, mert bizony a fiatalabbja, főként ha némi sör, bór, pálinka, rum van benne, könnyen vétkezik, vagy csinál oly dolgot, amit józan belátással maga is elítél.

Akárhogy is forgatjuk a szót: a szórakozás is kultúra, a kultúra pedig nevelés is. Az ifjúságot nevelni pedig nem a mai dalosok szintjén kell.

(belányi)

A Tisza-parti karnevál egyik jelenete (Bényhe János felvétele)

Hídavató néhány szó

Idézet (Délmagyarország, augusztus 6.): „... noha a hídásünnep utánra is marad még tennivaló, a célt, a hídazár feloldását... a tervezett költségeken belül a résztvevők közmegelegedésére, egy héttel hamarabb érték el!”

Másik idézet (Délmagyarország, február 26.): Cím: „Négy hónapig üzemszünet.” Majd: „... március 13-tól várhatóan a szabadtéri játékok kezdetéig lezárják a gépjárműforgalom elől a hidat.”

Elemzés:

...hogy a „hídásünnep” utánra is marad még tennivaló, ez kétségtelen, hisz a híd acélparkányának fele még nincs lefestve, valamint a járdák közüzalékkal vannak leszórva.

...hogy a résztvevők elégedettek-e, az valószínűleg vajmi kevésbé érdekli azt a több tízezer szegedit, aki használja a hidat.

...Mihez képest egy héttel hamarabb? Ha az egy héttel (ennél is) későbbet vesszük, akkor tényleg hamarabb, és: pont egy héttel.

Összegzés:

Ha egy munkát a megadottnál több héttel később végeznek el, ráadásul nem is teljesen, akkor miért kell azt feltétlenül megünnepelni? Miért kell megdicsérni mindenkit, úgy tenni, mintha jól végezték volna dolgukat? Vajon február 26. óta megfeledeztek a szegediek a négyhónapos ígéretéről, s így lehet nekik alármit mondani?

Nem álltam volna egyik munkás helyébe sem, akik rekkenő hőségben, „teljes menetfelszerelésben” húszméteres magasságban homokpisztollyal verették az acélszerkezetet. Ha ezt a munkát becsülettel, időben elvégezték, minden erkölcsi, anyagi megbecsülést kiérdemelték. De azok is ugyanők voltak, akik a híd lábánál levő parkban fociztak, s nem hiszem, hogy éppen csak ebédidejüket töltötték volna ott.

A híd felújítását jelentős csúszással végezték el. Jól, de nem kiemelkedően dolgoztak. Ezt őszintén meg lehet mondani, s akkor talán máshol is nagyobb hitelt kapnak a leírt szavak.

bal-ta

Újdonság volt a mindenkit elcsédtítő forgó